

**Rus Stratejist
Dr. Alexander DUGIN:**

"Kuşak ve Yol Girişimi: Avrasya'nın Yolu"*

Alexander Dugin (d.1962-), Rus düşünür ve aktivisttir. Rus Jeopolitik Okulu ve Avrasya Hareketi'nin kurucusu olan Dugin, modern Rus muhafazakar düşüncesinin Slavofiller çizgisinde yer alan en önemli temsilcilerinden biri olarak kabul edilir. Dugin, sosyoloji, siyaset bilimi ve felsefe alanında doktora yapmıştır. 2008-2014 yılları arasında altı yıl boyunca Moskova Devlet Üniversitesi Sosyoloji Fakültesi'nde Uluslararası İlişkiler Sosyolojisi Bölümü başkanlığını yürütmüştür. Jeopolitiğin Temelleri, Dördüncü Siyasi Teori, Çok Kutuplu Dünya Teorisi, Noomakhia (24 cilt), Etnososyoloji gibi kitapların yer aldığı altmıştan fazla kitabı bulunmaktadır. Günümüz Rusya'sında (siyasi liderler dahil) Dugin'in fikirlerinin etkisi yalnızca onu savunanlar tarafından değil düşünsel ve siyasi muhalifleri tarafından da kabul edilmektedir. Dugin'in fikirleri kimi zaman tartışmalı ya da topluma uyum sağlamadığı şeklinde kabul edilse de bu düşüncelerin ilham verici ve orijinal olduğu konusunda neredeyse herkes hemfikirdir.

E-mail: dugin@rossia3.ru

"Bütün toplumlar olarak kendimizi özgürleştirmeliyiz; Türk toplumu, Rus toplumu, Çin toplumu, Avrupa toplumu, Amerikan toplumu kendini bu uluslararası liberal bataklıktan kurtarmalıdır. 'Evrensel ideoloji olarak kabul edilebilecek bir tek liberalizm vardır, sadece Batılı değerlerin evrensel olarak özümlemesi gerekir' iddiası apaçık bir dogmadır ve kendimizi, bunun üzerine kurulu totaliter rotadan kurtarmamız gerekiyor. Çin'in büyümesi ve Putin'in Rus egemenliğini savunma ve genişletme ısrarı ile Kuşak ve Yol Girişimi son iki yılda yeni bir şeye dönüştü. Şimdi ise daha çok Çin ve Rusya'nın ittifak halinde, birlikte çalışarak kendi bağımsızlıklarını güvence altına aldıkları bir stratejiyi temsil ediyor. Artık Atlantikçi dünya düzeni ve tek kutupluluğa karşı bir jeopolitik ittifak olan Rus-Çin ittifakından bahsedebileceğimizi düşünüyorum. Ulus devletler, yalnızca kendilerine güvenerek gerçek bir egemenlik kuramazlar, egemenliklerini güvence altına alamazlar ve bunu sürdüremezler. Bu küresel baskıya birlikte karşı çıkmalıyız. Her şeyden önce, bu aşamada, bağımsızlıkları için savaşan tüm kuvvetler, bütün devletler, ülkeler ve medeniyetler arasında çok kutuplu bir ittifak kurmalıyız. Bu süreç, sömürgecilikten kurtulma (dekolonizasyon) sürecinin mantıklı bir devamıdır. Sömürgecilikten kurtulma dönemi henüz tamamlanmadı, aksine yeni başladı."

Alexander Dugin,
BRIQ Genel Yayın Yönetmeni Fikret Akfırat'ın sorularını yanıtladı.

Fikret Akfırat: *Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri António Guterres, Milliyet gazetesi için 19 Temmuz'da yazdığı yazıda şunları söylüyor: "Her şeyden öte şimdiki krize yol açan sisteme geri dönüş yapamayız. Daha sürdürülebilir, kapsayıcı, toplumsal cinsiyet eşitliğine sahip toplumlar ve ekonomilerle birlikte daha iyisini inşa etmeye ihtiyacımız var". Sizce, insanlık nasıl bir Yeni Dünya Düzenine ihtiyaç duyuyor? Böyle bir hedefe ulaşmak için ne yapılması gerekiyor?*

Alexander Dugin: Bence bunlar tamamen anlamsız sözcükler. Gerçek düşünceler değil. Şu anki kriz, Batı'nın açıkça liderliğini yaptığı küresel liberal sistemin çürüyüşünün mantıklı bir

aşaması. Gidişat bu yönde. Jeopolitik tek kutuplulukla katlanarak büyüyen bir tür liberal hâkimiyet. Yani krizin nedeni Batı liberalizmi ve tek kutuplu Batı sistemidir.

Hepimiz bazı açılardan "Batı"yız. Batılı çağdaş liberal medeniyet, tüm diğer toplumların takip edebileceği bir tür model. Ve bence bugünkü kriz, tamamen etkisiz olduğu bilinen uluslararası kuruluşlara dayanarak, küresel ölçekte koronavirüsle baş etmenin imkansız olmasının doğrudan sonucudur.

Ekonomik kriz, genel talebin düşmesi, petrol fiyatlarının çakılması, ABD'de gerçek bir iç savaşın başlaması... Bütün bunların üst üste gelmesi, Batı merkezli dünyanın sonunun yaklaştığına dair açık bir işaret. Yani, bunlar önemli gelişmeler.

Yaşadığımız kriz iki yönlü. Bir yanda liberalizmi; tarihsel, sosyal bir ülkü, bir felsefe olarak görüyoruz. Ve bu sadece ekonomik liberalizmin veya serbest piyasanın, siyasal liberal demokrasinin, parlamenter düzenin vb. savunulmasını içermiyor. İnsan doğasının, bireyler topluluğu olarak metafiziksel algılanışını da içeriyor. Liberalizm için, insan bireye eşittir. Liberal ideolojinin temeli budur; ilerleme de özgürlüklerin toplamı olarak anlaşılır. Liberallerin gözünde, “daha fazla ve daha da fazla özgürlük”, “daha çok ve daha da çok ilerleme” demek, liberalizmin ilerlemesi ve büyümesi anlamına geliyor. Liberalizmin bu şekilde büyümesi sonucunda, Batı kendi hâkimiyetini mutlak kılmıştır.

Daha çağdaş, gelişkin ve refah içinde olmak için daha liberal olmak, daha liberal demokratik olmak, açık toplum olmak ve daha sivil bir toplum olmak zorundasınız. Bu küresel bağlamda Batı, takip edilmesi gereken bir model olduğunu öne sürdü, kendine bir tür liderlik rolü biçti veya biçtiğini sandı. Batı tarihinin, insanlığın evrensel kaderi ile eşdeğer olduğu varsayıldı. Liberalizm, bu ideolojik seviyede, herkes tarafından benimsenmesi zorunlu olan gerekli evrensel bir ideoloji olarak görüldü. Buna direnirseniz, “serseri ülkeler” arasına koyulursunuz, savaş ve rejim değiştirme operasyonları gibi sonuçlarına katlanırsınız.

Küreselci liberalizmin siyasi ideolojisi, Batı'nın ve özellikle ABD'nin jeopolitik, ekonomik ve siyasal liderliği ile katlanarak kuvvetlendi. Yani bir tarafta liberallerin hâkimiyetinde olan bir tek kutupluluk ideolojisi var. Diğer tarafta ise, Batı'nın jeopolitik, askeri, siyasi, stratejik ve eko-

nomik anlamda tek kutupluluğu var. Hâlâ içinde bulunduğumuz, bağlı olduğumuz sistem bu.

Tek Kutuplu Sistemin Krizi

Konuştuğumuz kriz de tam olarak, bu tek kutuplu jeopolitik / ideolojik sistemin krizi. Birleşmiş Milletler (BM) Genel Sekreteri Antonio Guterres, “daha iyi bir sistem kurmalıyız” derken ve hemen ardından “toplumların ve ekonominin büyümesini kastettiğini” belirtirken, tamamen liberal modelin içinden konuşmaya devam ediyor. Liberal teoriye göre, ekonomik etkinliğin başarısını tanımlamak için temel ölçüt ekonomik büyümedir. Bu nedenle, ekonomik büyüme kavramı salt liberaldir. Şu anda sahip olduğumuz sistem budur. Ancak Guterres, bir önceki cümlesinde “daha iyi bir sistem kurmamız gerektiğini” kabul etmişti. Guterres, liberalizmin yarattığı krize ilaç olarak daha fazla liberalizm ve “ekonominin daha fazla büyümesini” öneriyor. Diğer taraftan ise, Roma Kulübü¹ tez olarak “daha fazla sürdürülebilirlik” kavramını geliştirmiştir. Sürdürülebilir gelişim, sol liberalizm tarafından teşvik ediliyor ve anlamı da şudur; proletarya devrimlerini ve her tür sosyal protestoyu önlemek için zenginler fakirlerle ilgilenmelidir. Bu da, Fabian cemiyeti² tarzı siyasettir. Son olarak, sürdürülebilir gelişimi destekliyormuş gibi görünen aynı Roma Kulübü, büyümenin sınırlarına vurgu yaparak, dünyadaki insan nüfusunun azalması konusunda ısrar etmektedir. Yani Guterres seçim yapmalıdır: ya ekonomilerin büyümesini (klasik liberal tez) ya da Roma Kulübü'nün ortaya attığı bir çeşit sürdürülebilirliği seçmelidir.

Diğer bir konu ise, *kapsayıcılık* (dâhil etme). Kapsayıcılıkla ilgili temel sorun, Batı kültürünün

1 Editörün Notu (Ed.N.) Roma Kulübü, 1968 yılında İtalya'da kurulan bir düşünce kuruluşu.

2 Ed.N. Fabian Cemiyeti, “demokratik sosyalizm” olarak andıkları ilkelere devrimci yöntemler yerine, aşamalı şekilde ve reformlarla ulaşmayı amaçlayan İngiltere merkezli harekettir.

Liberal ırkçılık-karşıtlığı da Batı merkezlidir ve derinlemesine ırkçıdır. Batı için "öteki", kendi bilinç dışılığına aittir.

"ötekini" kendi dışında hayal edememesidir. Batılı Kartezyen özne³ "ötekini" kendi bilinçdışılığı olarak değerlendirir. Jacques Lacan'a⁴ göre, Batılı insanın içinde, bir çeşit öz, *bilinçdışı bir özne* yaşar.⁵ Yani Lacan, Batılı insanın kapsayıcı olmasından söz ederken, doğal olarak tam da bu tür bir kapsayıcılığı yani kendi bilinçdışı benliğini kastediyor. Yapılan bu psikanaliz, Batı'nın neden derinden ırkçı olduğunu anlamamızı sağlıyor. Irkçılığa karşı savaşması gerektiğinde dahi ırkçı. Irkçılığa karşı savaşması gerekli çünkü Batı'nın kendisi bunu yapmaya karar vermiş. Yani, liberal ırkçılık-karşıtlığı da Batı merkezlidir ve derinlemesine ırkçıdır. Batı için "öteki", kendi bilinç dışılığına aittir. Yani, hastalıklara sebep olur ve hastalık kaynağıdır.

Son olarak, *cinsiyet eşitliği*, gelinen nihai ve daha da aptalca bir noktadır. Gerçek bir cinsiyet eşitliğine ulaşmamız için, cinsiyetleri yok etmemiz gerekir. Çünkü erkekle kadın arasındaki ilişki asimetri üzerine kuruludur; yani Jacques Lacan'ın kullandığı terimlerle tam anlamıyla eşitliğin olmamasıdır, eşitsiz olma durumudur, eşdeğer olmayandır. Cinsiyet eşitliğini ilan etmek, erkeği ve kadını aslında yok etmektir. Bunu çağımızın meşhur feministlerinden Donna Haraway "Cyborg Manifesto" kitabında gerçekçi bir şekilde açıklamaktadır.

Peki, Guterres'in ifadelerine dönersek: Guterres, "Daha iyi bir sisteme ihtiyacımız var" diyor.

Bu da şu anlama geliyor; ekonominin büyümesi için daha fazla liberalizme ihtiyacımız var ve aynı zamanda Roma Kulübü'nün sürdürülebilirlik kavramı dâhilinde büyümeyi sınırlandırmamız da gerekiyor ve bilinçdışı olan "öteki"ni de daha fazla kapsamamız lazım ve aynı zamanda cinsiyetleri de yok etmemiz lazım... (Dolayısıyla daha fazla ben-merkezci ve Batı-merkezli ırkçılığa ihtiyacımız var; yani kapitalist nevroz ve postmodernist psikoz gibi ruh hastalıklarını içinde barındıran ırkçılığa...) Bu nedenle, (BM) Genel Sekreteri Guterres'in cümlesi son derece anlamsız ve derinlemesine çelişkili. Bu konuşma, kelimelerin ve kavramların anlamlarını azıcık bile olsun anlamayan birinin yapacağı aptalca bir konuşma. Bunun gibi insanlar, var olan binayı temel alarak daha iyi bir sistem kurmaya çalışır. Çürüten liberalizmi nasıl tedavi edeceğiz? Daha fazla liberalizmin üstüne bir de Deleuzyen⁶, aşırı sol, postmodern ve siberfeminist⁷ unsurlar ekleyerek mi?

Birleşmiş Milletler (BM) Genel Sekreteri Antonio Guterres. BM Genel Merkezi / New York. (Xinhua, 2020)

- 3 Ed.N. Descartes'in, düşünün benliği temel alan, onu özneleştiren ve "düşünüyorum, öyleyse varım" önermesi ile anılan felsefesi.
- 4 Ed.N. Fransız psikanaliz ve psikiyatri uzmanı.
- 5 Ed.N. Psikanaliz kuramına göre bilinçdışı, görülen bilincin çok daha derininde, görünmez bir bölgede, bireyin farkında olmadığı, herhangi bir zihnin içeriği veya işlemi ile ilgili bir yapıdır. Lacan özelinde ise bilinçdışı, kişinin yaşamını belirleyen kişisel tarihidir, bir tür hafızasıdır, farkında olmadığı bilincidir.
- 6 Ed.N. Fransız postmodern düşünür Gilles Deleuze, her şeyin birbirinden farklı olduğunu, hiçbir iki şeyin aynı olmadığını, bu nedenle kimlik diye bir şeyin olmadığını öne sürüyor.
- 7 Ed.N. Kadınlarla teknoloji arasındaki ilişkiye, özellikle de kadın-internet ilişkisine yönelik feminist yaklaşım.

Sorun, Guterres'in kendisi de değil. Sorun, küresel ve liberal seçkinlerin, liberalizmden kaynaklanan bütün bu mantık felaketini ve krizleri, ümitsiz bir şekilde, daha fazla liberalizmle ve aynı liberalizmi abartılı postmodern kavramlarla harmanlayarak tedavi etme konusundaki ısrarı.

Anlaşılan, liberalizmi Fabian unsurlarla, anarşizmle ve kültürel Marksizmle harmanlamamız gerekiyor. Guterres'i dinlemekle, bir psikiyatri kliniğine yatırılmak aynı şey. Sözü ettiği şey bir hastalık belirtisi. Sorunun doğru çözümü veya teşhisi ya da tedavi seçeneği değil.

Sorun, Guterres'in kendisi de değil. Sorun, küresel ve liberal seçkinlerin, liberalizmden kaynaklanan bütün bu mantık felaketini ve krizleri, ümitsiz bir şekilde, daha fazla liberalizmle ve aynı liberalizmi abartılı postmodern kavramlarla harmanlayarak tedavi etme konusundaki ısrarı.

Guterres'in tanımlamasına bakınca, zaten bu yeni dünya düzeninde olduğumuzu görürüz. Eğer yeni dünya düzenini, liberal küreselleşmenin bir devamı olarak algılasak, bunu geliştirmekle ve süslemekle değil, Guterres gibi, BM yetkilileri gibi, küresel liberal seçkinler gibi ahmaklardan kurtulmakla, bunlardan yakayı kurtarmakla uğraşırız. Bizi daha fazla zehirle tedavi etmeye çalışıyorlar; liberal ideolojik hâkimiyetin meydana getirdiği krizleri daha fazla liberalizmle tedavi ederek...

Bütün toplumlar olarak kendimizi özgürleştirmeliyiz; Türk toplumu, Rus toplumu, Çin toplumu, Avrupa toplumu, Amerikan toplumu kendini bu uluslararası liberal bataklıktan kurtarmalıdır.

"Evrensel ideoloji olarak kabul edilebilecek bir tek liberalizm vardır, sadece Batılı değerlerin evrensel olarak özümlemesi gerekir" iddiası

apaçık bir dogmadır ve kendimizi, bunun üzerine kurulu totaliter rotadan kurtarmamız gerekiyor. Şimdi, kendi sistemlerinin teknik ve işlevsel sorunlarına aynı yaklaşımla çözüm bulmaya çalışıyorlar. Birleşmiş Milletler'e, Guterres'e, liberalizme, Batılı çağdaş teknolojik uygarlığa karşı gerçek seçeneklere ihtiyacımız var. Şimdiki ise cehennemin medeniyetidir. Buradan çıkmanın bir yolunu bulmalıyız, cehennemin daha da derinlerine inmenin değil.

Kuşak ve Yol: Birleşik Avrasyacı Girişim

Fikret Akfırat: *Çizdiğiniz Avrasya ve Avrasyacılık resmi coğrafi bir tanımlamadan çok daha fazlasını içeriyor. Atlantikçi dünya düzenine karşı çıkan tüm kuvvetlerin siyasi ittifakını da içine alıyor. Bu çerçevede, Çin'in öne sürdüğü Kuşak ve Yol Girişimi'ni Avrasyacı bakış açısından nasıl yorumluyorsunuz?*

Alexander Dugin: Öncelikle, Kuşak ve Yol Girişimi bir çeşit Atlantikçi proje olarak başladı ve Amerikalı küreselleşme yanlılarının yardımıyla, Çinli seçkinler tarafından tasarlandı. Başlangıçtaki düşünce, Çin ile Batı Avrupa arasında doğrudan bir bağlantı oluşturup, bütün sahil bölgesini birbirine bağlayıp Rusya'yı jeopolitik olarak kısıtırmaktı; Rusya'yı kuşatıp, sıcak denizlere erişimi konusunda önünü kesmekti. Atlantikçilerin geleksel jeopolitik yaklaşımı her zaman bu yönde olmuştur. Bu proje yani Kuşak ve Yol Girişimi de bu şekilde başlamıştı. Çin, pazarlarını geliştirmek ve güvence altına almak ve kendi ülkesi dışında siyasi ve ekonomik çıkarlarını desteklemek için çok iyi bir fırsat olduğunu düşünüyordu. Batılı küreselleşme yanlısı seçkinler de bunu destekledi çünkü proje Rusya'yı dışlıyordu.

Ancak son yıllarda birçok şey değişti. Her şeyden önce, Çin o kadar güçlü, o kadar bağımsız ve o kadar egemen bir devlet oldu ki, küre-

selleşme yanlılarına karşı, Batı'ya karşı yeni bir meydan okumanın temsilcisi olmaya başladı. Çin artık ikinci bir kutup oldu. Küreselleşmeci / Batılı seçkinlerin bir kısmı Çin'in giderek daha bağımsız hale geldiğini gözlemleyerek, Çin'e saldırmaya başladılar. Bunu Huawei meselesinde, ABD ve Çin'deki konsoloslukların karşılıklı kapanmasında ve Trump'ın tüm Çin varlıklarını ABD'den çıkarmak için yürüttüğü kampanyada görebiliyoruz. Çin ile ekonomik bir savaş yürüttüğünü görüyoruz.

Dolayısıyla bu değişiklikler, Çin'in, Kuşak ve Yol Girişimi'ni jeopolitik olarak yeni bir bağlamda değerlendirmesine yol açtı.

Çin, adım adım Rusya'nın Kuşak ve Yol Girişimi'ne dâhil edilmesi gerektiği sonucuna vardı ve projeyi birleşik bir Avrasyacı Girişim'e dönüştürdü. Böylece projenin tamamı "Avrasya yolu"na dönüşmeye başladı.

Çin, adım adım Rusya'nın Kuşak ve Yol Girişimi'ne dâhil edilmesi gerektiği sonucuna vardı ve projeyi birleşik bir Avrasyacı Girişim'e dönüştürdü. Böylece projenin tamamı "Avrasya yolu"na dönüşmeye başladı. Başlangıçta Atlantikçi bir proje olarak tasarlanmıştı ve Rusya "cordon sanitaire" (güvenlik kuşağı- jeopolitikte "cordon sanitaire" Rusya'yı komşu ülkelerden ayırmak için önemli bir araç olarak görülüyor) ile kuşatılmaya çalışılmıştı ancak Çin'in büyümesi ve Putin'in Rus egemenliğini savunma ve genişletme ısrarı ile Kuşak ve Yol Girişimi son iki yılda yeni bir şeye dö-

nüştü.⁸ Şimdi ise daha çok Çin ve Rusya'nın ittifak halinde, birlikte çalışarak kendi bağımsızlıklarını güvence altına aldıkları bir stratejiyi temsil ediyor. Bu, Rusya ve Çin arasında yapılan son anlaşma ile de doğrulandı.

Dolayısıyla, Kuşak ve Yol Girişimi'nin anlamı büyük ölçüde değişti ve şimdi artık Atlantikçi dünya düzeni ve tek kutupluluğa karşı bir jeopolitik ittifak olan Rus-Çin ittifakından bahsedebileceğimizi düşünüyoruz.

Başlangıçta Kuşak ve Yol Girişimi Batı tarafından destekleniyordu ancak şu anda bir saldırı altında. Batı, projenin önemini azaltmak için Japonya ve Hindistan'ı kullanmaya ve bazen de girişimi doğrudan baltalamaya çalışıyor.

Atlantikçi Küreselleşmeye Karşı İşbirliği Esas, Rekabet İkincil

Fikret Akfırat: *Rusya'nın Atlantikçi küreselleşmeye karşı Çin, Türkiye ve İran ile işbirliği yapmaya ihtiyaç duyduğuna birçok yayınımda işaret ediyorsunuz. Ancak, farklı çevrelerden sizin görüşlerinize karşı çıkan ve "tarihsel açıdan bakarsak, Rusya, Türkiye, İran ve Çin jeopolitik rakiplerdir. Her biri birbirleriyle ters düşen ulusal çıkarlara ve jeostratejik hedeflere sahip" diyen bir kesim var. Bir yandan bu ülkelerin çıkarları gözetilirken, diğer yandan farklı hedefleri nasıl uyumlu bir hale getirilebilir?*

Alexander Dugin: Bu şekilde ele alındığında her ulus devlet, diğer ulus devletlere rakiptir. Ulus devletlerin temeli budur –benmerkezci ve realist (gerçekçi) bir tutum sergilerler-. Bu nedenle, realist (gerçekçi) açıdan bakılınca; hasımlık, rekabet ve çelişkilerin yaşanması her zaman mümkündür. Bunları görmezden gelemeyiz. Bunlar egemenlik ilkesinin mantıksal sonuçlarıdır.

8 Ed.N. "Cordon sanitaire" (güvenlik kuşağı) kavramı, Birinci Dünya Savaşı sonunda Fransa Başbakanı Georges Clemenceau tarafından ortaya atılmıştı. Rusya, Birinci Dünya Savaşı sonunda imzaladığı Brest-Litovsk (1918) anlaşmasıyla Ukrayna, Polonya, Finlandiya, Beyaz Rusya dâhil olmak üzere batısındaki bölgesini kaybetmişti. İşte bu bölge, Batı tarafından Sovyet komünizmi ile Batı kapitalizmi arasında bir "kalkan" olarak görülmüştü ve iki dünya savaşı arası dönemde "güvenlik kuşağı" olarak anılmıştı.

İkinci Kuşak ve Yol Uluslararası İşbirliği Forumu Pekin (Xinhua, 2019)

Diğer yandan, Atlantikçi küreselleşme ve Batı egemenliği de kesinlikle realist bir model değildir. Liberalizm, Batı değerlerinin, Batı sisteminin dünyaya hâkim olması gerektiği ve liberallerin önderliğindeki uluslararası örgütlerin, tüm ülkeler ve ulus devletler tarafından bir üst yetkili makam olarak tanınması gerektiği yönünde ısrar etmekte. Uluslararası ilişkilerde liberalizm, her ülkenin kendi ulusal çıkarlarını aşır liberal bir gündemi takip etmesi gerektiği fikrini savunmaktadır. Liberallerin ortaya koyduğu gibi, aksi durumda savaş çıkar. Liberaller, ulus devletler arasındaki “rekabeti” gerekçe göstererek, tüm ülkelere kendi kurallarını dayatmaya çalışıyor.

Rusya, Türkiye, İran ve Çin gibi devletler bu liberal baskıya yani Batı'nın bu küreselleşmesine karşı çıkmak istediklerinde, bunu yalnızca “realizm” modeline dayanarak yapamazlar, yani birbirleriyle rekabet ederek veya liberalizmden tek

başına kurtulmaya çalışarak bunu başaramazlar. Egemenliklerini güvence altına almak için bu stratejiye mahkûmlar.

Hiçbir ulus devlet, Atlantikçi küreselleşmeye karşı tek başına, etkin bir şekilde direnemez. Rusya, Türkiye, İran, Çin, Hindistan, Pakistan ve diğer birçok Arap ülkesi, Afrika ülkesi ve Avrupa'nın kendisi de dâhil olmak üzere diğer ülkeler, gerçek bağımsızlıklarını ancak bir tür jeopolitik Avrasya ittifakı kurarak, bir çok kutuptan oluşan bir ittifak yaratarak güvence altına alabilirler ve tüm ülkeler ancak bu şekilde Atlantikçi küreselleşmeden kurtulabilir ve liberal egemenliğe karşı direnebilirler.

Rusya tek başına, küreselleşmeye karşı bir seçenek olabilecek bir kutup oluşturamaz, Çin de bunu tek başına yapamaz –bölgesel güç olan Türkiye ve İran da başaramaz-. Bu ülkeler çok güçlü ancak kuvvetleri bölgesel çapta. Bence Rusya, Türkiye, Çin, İran ve diğer büyük ülkelerin ancak birlikte çalışması sonucunda gerçekten çok kutuplu bir dünya düzeni kurulabilir.

Şu an hâlâ tek kutuplu dünya düzenindeyiz. BM Genel Sekreteri António Guterres gibi insanlar büyüyen sorunları fark etmelerine rağmen, hâlâ aynı küreselci liberal tek kutuplu egemenlik modelinin içindeler. Hâlâ tek kutuplu dünya penceresinden bakıyorlar.

Rusya, Türkiye, İran, Çin, Hindistan, Pakistan ve diğer birçok Arap ülkesi, Afrika ülkesi ve Avrupa'nın kendisi de dâhil olmak üzere diğer ülkeler, gerçek bağımsızlıklarını ancak bir tür jeopolitik Avrasya ittifakı kurarak, bir çok kutuptan oluşan bir ittifak yaratarak güvence altına alabilirler.

Tek başımıza tek kutuplu dünyaya son veremedik. Tek kutuplu liberal dünya düzeni olduğunda, ulus devletler için gerçek anlamda bir egemenlik olamaz. Ulus devletler, yalnızca kendilerine güvenerek gerçek bir egemenlik kuramazlar, egemenliklerini güvence altına alamazlar ve bunu sürdüremezler. Bu küresel baskıya birlikte karşı çıkmalıyız. Türkiye, Rusya, İran ve Çin belki de jeopolitik rakiplerdir ama bu ikincil bir mesele.

Bu rekabeti ikincil bir mesele olarak görmemiz gerekiyor. Çünkü burada daha üst seviyede bir çelişki var. Ya küresel dünya düzeni bazı düzenlemelerle birlikte tek kutuplu kalmaya devam edecek ya da çok kutuplu olacaktır ve tam anlamıyla çok kutuplu bir düzen gelecektir. Tek bir egemen kuvvet olmadan, çok kutuplu bir dünya düzeninde yaşarsak, mevcut liberal gündemden, liberalizmin sürdüğü hükümden ve düşünsel (ideolojik) tüm dayatmalarından –insan hakları, bireycilik, teknolojik gelişim ve yapay zekâ gibi kurtulmuş oluruz.

Şimdi, kaderimizi belirleyecek seçenek ile karşı karşıyayız. Eğer düşünsel seviyede çok kutuplu bir dünyayı tercih edersek artık ne insan hakları, ne cinsiyet eşitliği ya da diğer eşitlikler ne de teknolojik gelişmeler insanlar için bir zorunluluk olarak görülecektir. Herkes kendi değerlerini izlemek konusunda özgür olacak. Rusya kendi geleneklerini takip edebilecek; Türkiye, Çin ve İran, hepsi kendi geleneklerinin ve çıkarlarının peşinden gidebilecektir.

Ancak bu çok kutuplu dünya düzeni kurulduktan ve güvence altına alındıktan sonra, söz konusu ülkeler ve bu büyük medeniyetler arasında da bir jeopolitik rekabetten söz edebiliriz –bundan önce söz edemeyiz–. Tamamı küreselleşmenin saldırısı altında olan bu ülkelerin arasındaki rekabete vurgu yapmaya başlarsak, Atlantikçilik ve Batı egemenliği kazanacak, biz kaybedeceğiz

Her şeyden önce, bu aşamada, bağımsızlıkları için savaşan tüm kuvvetler, bütün devletler, ülkeler ve medeniyetler arasında çok kutuplu bir ittifak kurmalıyız.

ve Batılı liberal egemenliğin daha da derinliklerine gömüleceğiz. Bugün Batı egemenliği derin bir kriz içinde ve bu egemenlikten kurtulma, öldüğünde bunun dışına çıkabilme konusunda hepimizin önünde büyük bir fırsat var.

Her şeyden önce, bu aşamada, bağımsızlıkları için savaşan tüm kuvvetler, bütün devletler, ülkeler ve medeniyetler arasında çok kutuplu bir ittifak kurmalıyız. Öncelikle bağımsızlık ve gerçek egemenlik, jeopolitik egemenlik kazanılmalı ancak ondan sonra jeopolitik rekabetten söz edebiliriz. Ama küreselleşmeciler, liberaller için tam tersi yönünde bir resim var. Bize şöyle diyorlar: “Rusya! Sen Hıristiyan bir ülkesin ve Müslüman Türkiye’den farklısın. Türkiye! Sen de Sünni bir ülkesin ve İran, sen de Şii bir ülkesin! Bu nedenle hepimiz birbirinize karşı savaşmalısınız! Çin! Sana gelirsek, sen de büyük bir ekonomik güçsün, ekonomisi zayıf ancak askeri anlamda tehlikeli olan Rusya’yı alt edebilirsin vs. vs.” Parçalayıp yönetmeye çalışıyorlar.

Birleşmemiz ve çok kutupluluk temelinde yeni bir küresel dünya düzeni modeli yaratmamız ve bunu birlikte yapmamız gerekiyor. Ancak bundan sonra dengeleri, çıkarları ve nihayetinde bazı anlaşmazlıkları ele alabiliriz. Rekabet yerine işbirliği yapma sonucuna kolaylıkla ulaşabileceğimizi düşünüyorum.

Evet, bazı farklı ve birbiriyle çelişen çıkarlarımız ve jeostratejik hedeflerimiz var ama her zaman, Batı liberal egemenliğinin doğrudan müdahalesinin olmadığı bir tür çözüm bulabiliriz. Bu çelişkileri bir şekilde yönetebiliriz.

İdlib'te Türk-Rus ortak devriyesi. (Mustafa Kaya / Xinhua)

Örneğin, Rus ve Türk askeri birlikleri Suriye'nin kuzeydoğu bölgesinde birlikte devriye geziyor. Bu, Libya ya da İdlib konusunda bazı anlaşmazlıklar yaşamamıza engel olmuyor ama yine de bu bölgesel sorunları aşabiliyoruz. Yani bu yaklaşımı birçok durumda tekrar edebiliriz. Ancak üçüncü bir güç, yani ABD veya küreselleşme yanlıları olduğunda, hemen yeni çatışma noktaları yaratıyorlar. Onlarla birlikte tüm çatışmalar kaçınılmazmış gibi görünüyor ancak onlar olmadan neredeyse her zaman çözüm buluyoruz. Bazen birbirinden farklı hedeflere sahip olmamızın; Rusya, Türkiye, İran ve Çin arasında çok kutuplu bir dünya düzenini desteklemek için kurulacak bir jeopolitik ittifak ihtiyacını ortadan kaldırmayacağını düşünüyorum. Ancak bu ittifaktan sonra ikincil sorunlarımızı çözmeye odaklanabiliriz, daha önce değil.

Çok Kutupluluk için Rusya-Çin İttifakı

Fikret Akfırat: *Çok kutuplu bir dünya düzeni kurulması konusunda Rusya, Türkiye, İran ve Çin'in ayrı ayrı ve kendi aralarındaki ilişkiler açısından rolleri nedir?*

Alexander Dugin: Bugün, Batı dünyası dışında, neredeyse tam ölçekli iki alternatif kutup olduğunu görüyoruz, henüz tam olarak eksiksiz, her şeyiyle mükemmel değil ama hâlihazırda son derece ciddi iki kuvvet. Çin ve Rusya'dan söz ediyorum.

Çin ekonomik olarak zaten bir kutup oldu, stratejik olarak çok yüksek bir hızda büyüyor ve bana göre yakın zamanda her açıdan gerçek anlamda, tam bağımsız bir kutup olacak.

Diğer yandan Rusya var, ekonomik olarak göreceli zayıf ancak zengin yer altı kaynakları bulunuyor. Belirleyici unsur ise devasa nükleer askeri güce sahip olması. Dolayısıyla, Rusya da neredeyse bir kutuptur.

Tabii ki Batı'yı, ABD, NATO ülkelerini de sayarsak hâlihazırda ikiden fazla kutup var şu anda. Çin neredeyse kusursuz bir kutup, Rusya da askeri açıdan diğer bir kutup ve jeopolitik olarak çok kuvvetli. Bir de Batı var.

Aynı zamanda, yakın tarihte benzersiz ve en güçlü kutup olan Batı'nın artık çok büyük bir felaket içinde olduğunu görüyoruz. Çin ve Rusya'dan hâlâ daha büyük ve kuvvetliler ancak Rusya ve Çin kutuplarının bir araya gelmiş halinden daha kuvvetli değiller.

ABD, tek başına Çin ya da tek başına Rusya'dan çok daha kuvvetli, ancak Rusya ve Çin'in güçlerini bir araya getirince denklem değişiyor. Bu, her şeyin Rus-Çin ittifakına bağlı olduğu küresel bir durum yaratıyor. En önemli unsur budur. Bu ittifak devam etmeyi, gelişmeyi başarır, çok yakın zamanda tam ölçekli çok kutupluluk ortaya çıkacaktır.

Yani Rusya-Çin ittifakıyla çok kutuplu dünya düzeni oluşabiliyor. Bu çok kutuplu dünya düzeni de İran ve Türkiye'ye ve diğer Müslüman ülkelere, İslam medeniyeti kurma imkânı sunacak. Bu medeniyetin şeklini bulmak da Türki-

ye'ye, İran'a, Arap ülkelerine, Pakistan'a ve tüm diğer Müslüman toplumlara bağlı. Farklı kuvvet merkezleri, bazı birleşik yapılar ya da Şii, Sünni veya Arap gibi geniş havzalar da olabilir. Bu da bir tür bileşimden oluşan bir kutup olacak; ideolojik, dini, psikolojik vb. olarak farklılaşmış bir yapı. Ama bence Müslüman toplumlar, birçok farklılığa ve rekabete rağmen buna hazır.

Çin ve Rus bayrakları Kızıl Meydan'da dalgalanıyor. (Xinhua, 2020)

Ancak bana göre, Rusya ve Çin olmadan Müslüman bir kutup yaratılamaz. Müslüman ülkeler bunu yapamayacak kadar zayıf ve birbirinden çok farklı. Bugün, Müslüman dünyanın birleşmesine izin vermeyen ve Batı'ya karşı başka bir kutup seçeneği oluşturabilmesine engel olan pek çok çelişki var. Müslüman toplumların, İslam medeniyetinin Rusya ve Çin'e çok ihtiyacı var, Hıristiyanlık ya da Çin tarzı ulusal komünizm nedeniyle değil, daha çok Batılı kuvvetleri dengeleyebilecek jeopolitik güçlerinden dolayı. Rus ve Çin ittifakı, çok kutuplu dünya düzeninin kurulmasında merkezi rolü olan kilit unsurdur. Ve bu süreçte İslam medeniyeti, Hindistan, Latin Amerika ve hatta Afrika'nın da çok önemli bir rol oynaması gerektiğini düşünüyorum.

Şimdi, her şey Çin ve Rusya ile başlıyor ve Kuşak ve Yol Girişimi projesi de bu çok kutuplu dünyanın bir tür belirtisidir. Bence diğer belirti de ana temsilcileri İran ve Türkiye olan ve Arap dünyasının da dâhil olduğu İslam medeniyetidir.

Mevcut tek kutuplu düzen yani süregelen egemen liberal dünya düzeni toptan çökerse, diğer medeniyetler için, diğer toplumlar için kendilerini, yeni ve bağımsız, egemen kutuplar olarak ortaya koyma fırsatı doğabilir. Şimdi, her şey Çin ve Rusya ile başlıyor ve Kuşak ve Yol Girişimi projesi de bu çok kutuplu dünyanın bir tür belirtisidir. Bence diğer belirti de ana temsilcileri İran ve Türkiye olan ve Arap dünyasının da dâhil olduğu İslam medeniyetidir.

Bana göre, gerçek anlamda çok kutupluluğa ulaşacağımız ana yaklaşıyoruz ve tek kutuplu dünya yanlısı siyasi liberal küreselleşmeci seçkinlerin istemediği de tam olarak budur. Çok kutuplu dünyaya geçme ihtiyacına engel olmaya çalışıyorlar.

Hiçbir Batılı kuvvet çok kutuplu dünyayı kabul etmez çünkü bu Batı'nın düşünsel, iktisadi, stratejik, siyasi, kültürel ve diplomatik egemenliğinin sonu geldiği anlamına gelecektir. Eğitim, kültür, teknoloji vb. alanlardaki egemen konularını kaybedecekler. Şu an tarihin akışı hâlâ Batı'nın hâkimiyetinde gibi görünüyor ancak Batılı seçkinler, Batı'nın artık dünyaya önderlik edemeyeceğini gün geçtikçe daha iyi anlıyorlar. Önderlik görevini yapay zekâ alanına kaydırmaya çalışıyorlar. Başka numaralar da deneyebilirler ya da –büyük olasılıkla– yeni savaşlar açabilirler ya da renkli devrimleri destekleyebilirler.

Şu an dünyada hayatın tehlikede olduğunu düşünüyorum. İnsan sonrası, hayat sonrası türler insan doğasının yerini almak üzere. Küresel-

leşmeci dünya düzeninin gerçek hedefi budur. Bunu çok açık bir şekilde anlamamız gerekiyor ve insanlığı bu gelmekte olan beladan kurtarmak için bu tehdide karşı direnmemiz gerekiyor. Çünkü liberal küresel postmodern Batı, uygarlık için, hepimiz için, Ruslar, Çinliler, İranlılar, Türkler ve diğer herkes için bir çeşit bela oldu.

Küreselci Batı Uygarlığı, Tüm İnsanlığı İntihar Sürecine Katmaya Çalışıyor

Fikret Akfırat: *Samuel Huntington'un "Medeniyetler çatışması" teorisini ele aldığınız bir makalenizde şöyle bir değerlendirmede bulunmuştunuz: "Eğer illa medeniyetler arası bir 'çatışma' olması gerekiyorsa, bu çatışma Batı ile 'dünyanın geriye kalan ülkeleri' arasında olur ve 'geriye kalan ülkelere' en uygun siyasi reçete Avrasyacılık olacaktır." Ortak düşman olarak nitelendirdiğiniz küreselleşmeye karşı, değişik medeniyetlerden oluşan birleşik bir cephenin seferber edilmesi gerektiğini de vurgulamıştınız. Batı uygarlığı ile dünyanın geriye kalanı arasında farklılık yaratan noktaları nasıl tanımlıyorsunuz?*

Alexander Dugin: Öncelikle, Batı uygarlığının aslında ne olduğunu daha derinlemesine kavramamız gerekiyor. Batı uygarlığı, gerçek geleneksel değerleri ile bağını kopardığında doğdu.

Batı uygarlığının temeli bir hadım etme eylemine ya da bir intihara dayanıyor. Batı, Greko-Romen kültür⁹ ile birlikte, Hıristiyanlıkla olan bağını kopardı.

Aydınlanma döneminde Batı; ilerleme, materyalizm, teknoloji, kapitalizm, bencillik ve ateizm gibi yanlış düşüncelere dayalı tamamen

yapay bir uygarlığa dönüştü. Bunun adı Aydınlanma idi – Lucifer gururu, Cennete karşı yapılan savaş–.¹⁰ Bu süreç Batı'nın yayılcı sömürgeciliğine denk geliyor. Sömürgecilik, aynı hastalığın küresel ölçekteki bir tür yansımasıydı. Hiçbir uygarlık hayatın maddi yönü için Batı kadar yoğun çaba sarf etmemiştir. Çinliler, barutu çok eskiden keşfettiler ancak bunu çok güzel havai fişek yapmak için kullandılar. Bir tür kültürel ve sanatsal bir olaydı. Aynı barutu Avrupalılar keşfettiğinde, anında birbirlerini ve başka insanları öldürmeye başladılar. Batı egemenliği bir hastalık üzerine kuruludur, dolayısıyla modernist Batı uygarlığını bir patoloji olarak görmemiz gerekmektedir.

Batı uygarlığı, İslam uygarlığı, Çin uygarlığı, Hint uygarlığı ve birçok diğer uygarlık aynı anda varlığını sürdürüyordu. Sorun modernizm ile başladı, sözde coğrafi keşiflerle, sömürgeleştirmeye.

Sorun olan modernitedir, Batılı antik dönem ya da Orta Çağ değil. Orta Çağ'da tüm uygarlıklar aşağı yukarı aynıydı. Batı uygarlığı, İslam uygarlığı, Çin uygarlığı, Hint uygarlığı ve birçok diğer uygarlık aynı anda varlığını sürdürüyordu. Sorun modernizm ile başladı, sözde coğrafi keşiflerle, sömürgeleştirmeye. Çağdaş Batı tüm gezegeni işgal etmeye başladı, tüm insanlığı fethetti. Sorun, Efendi ile Köle arasında bir tür asimetri yaratan çağdaş Batı uygarlığı (Hegel'in "Phenomenology of Spirit" eserinde belirttiği gibi). Efendi olan çağdaş Batı. Tüm

⁹ Ed.N. Kendi köklerini eski Ege ve Roma uygarlıklarına dayandırma çabası.

¹⁰ Ed.N. Lucifer, Hıristiyanlıkta genellikle Şeytan'ı tasvir etmek için kullanılan bir isimdir. Lucifercilik ise, Şeytan'ın cennetten kovulmadan önceki ismi olan Lucifer'i kendilerine simge olarak benimseyen tanrı tanımaz bir felsefedir. Herhangi bir tanrı veya hayali varlığa inanmak ve ondan medet ummak yerine kişinin yolunu kendi kendine çizme yetkinliğine kavuşturmasını amaç edinir. Cennet'e karşı savaş ise, Lucifer'in diğer bazı meleklerle birlikte Tanrı'ya karşı başkaldırısı olarak görülür ve dört büyük melekten biri olarak görülen Mikâil'in ise söz konusu 'isyancı' melekleri cennetten uzaklaştırdıklarına inanılır ve 'düşmüş melek' olarak anılır. İslami mitolojide ise genellikle İblis, Harut ve Marut olarak anılırlar.

insanlık, geriye kalan her şey ise köle ve mutlak hüküm sürmenin aracı ise tam olarak *maddi kuvvetti*. Bu muazzam bir felaketti.

Büyük coğrafi keşifler dönemindeki Batı yayılması, uygarlıklar arasındaki kırılğan dengeyi dağıttı. Batı'nın bu ırkçı, sömürgeci, emperyalist doğası bu yüzyılda hâlâ varlığını sürdürüyor. Liberalizmin evrensellik düşüncesi, sözde insan hakları, cinsiyet eşitliği ve diğer ahmaklıklar aynı ırkçı, sömürgeci ve emperyalist ideolojinin yeni sürümünün unsurlarıdır. Batı, kendi değerlerini evrensel bir şeymiş gibi dayatmaya çalışıyor, bunu kendi tarihlerini eleştirdiklerinde de yapıyorlar.

Modernizm, Avrupa'nın geçmişini ve o anki halini eleştirerek başladı, postmodernizm ise bir daha aynı şeyi yaparak, bu sefer modernizm zamanı ile bağlarını kesmeye çalışıyor, aynı modernizmin Batı uygarlığındaki klasik Orta Çağ aşaması ile bağını kopardığı gibi. Bu yeni değil, uzun süren intiharın devamıdır ama Batı medeniyeti tüm insanlığı bu intihar sürecine dahil etmeye çalışıyor.

Yunanistan'a geçmek isteyen göçmen ve mülteciler tel örgüler arkasına itildi. (Dimitris Tosis/Xinhua,2020)

Bu cinayet, "öteki"nin öldürülmesi, onu "kendisinin daha değersiz" bir haline dönüştürmek, çağdaş liberal küreselci Batı'nın tam olarak diğer tüm insanlara sunduğu şeydir. Ancak geriye kalan Batılı olmayan bütün uygarlıklar ve toplumların artık kendilerini bu iflah

olmaz Batı liberalizmi içinde görmedikleri de aşikâr. LGBT ve değerlerini, cinsiyetlerin sözde "isteğe bağlı" olmasını istemedikleri; bir hayli hümanizm karşıtı, teknoloji odaklı, insanlık sonrasına yönelik teknoloji ve sanayi gelişimini, hoşgörüsüz ve totaliter "linç kültürünü" benimsemedikleri ortada.

Geriye kalan tüm toplumların (Batılı olmayanlar) kendi uygarlık temelleri var ve küreselleşmeye karşı birleşmeliler. Bu süreç, sömürgecilikten kurtulma (dekolonizasyon) sürecinin mantıklı bir devamıdır. Sömürgecilikten kurtulma dönemi henüz tamamlanmadı, aksine yeni başladı.

Ve şimdi sömürgeleştirmenin yeni bir hal-kasına şahit oluyoruz. Batı alışkanlıklarıyla, Batı teknolojisiyle, Batı değerleriyle, Batı demokrasisiyle, Batı'nın piyasa süreçleriyle, Batı'nın eğitimiyle, "liberal demokrasi" adı altında Batı siyasetiyle sömürgeleştiriliyor. Bütün bunlar bize evrensel bir şeymiş gibi dayatılıyor ancak gerçekte safi etnik merkezilikten başka bir şey değil.

Şimdi, bu Batı uygarlığı, kendilerini Batı'nın tarihi içinde görmeyen ve Batı'nın kaderini paylaştıklarını düşünmeyen tüm diğer toplumlar ile çatışma halinde. İşte *şu an hayati önemdedir*. Yaşadığımız, uygarlıklar arası ikincil öneme sahip bazı farkların dışavurumu değildir. Çağdaş Batı'nın küresel çapta yayılması başlamadan önce, aynı anda varlığını sürdüren değişik uygarlıklar vardı ve az çok barış ve uyum içinde yaşarlardı. Bazı çatışmaların ve savaşların vs. olduğunu kabul ediyorum ancak bunlar az çok bölgesel anlaşmazlıklardı. Gerçek soykırım savaşı modernizm ile birlikte, insanların birbirlerini imha etmek için teknolojiyi kullanmaya başladıkları anda gerçekleşti.

Modern Batı Uygarlığının Yıkıcılığı

Diğer yandan barışçılık(pasifizm) beklemek de mantık dışı. Savaşsız bir dünya hayali kurmak,

insanın olmadığı bir insanlık düşlemekle aynı şeydir. Savaşsız bir dünya ancak insanlıktan kopmuş bir toplumda olur. Savaş çok kötüdür, kaçınmamız lazım ancak savaş her zaman olasılık dâhilindedir. Savaş ihtimalini azaltmamız lazım ancak savaşı tamamen yok etmememiz gerekmektedir, savaşı ortadan kaldıracakım diye yola çıkanların, insanlığın kendisini yok etmeleri gerekir. Bence esas uyumsuzluk Batı uygarlığı ile dünyanın geriye kalanları arasında değil, Modern Batı uygarlığı ile dünyanın geriye kalanları arasındadır. İki temel medeniyet türü arasındaki gerçek farklılık budur. Günümüzde küreselleşme liberal aşamada olan modern Batı uygarlığı, gerçekte Batı karşıtı tamamen yıkıcı (nihilist) bir medeniyettir. Kendi kimliğini imha etmiştir ve aynı şekilde başkalarının kimliğini de yok etmekle uğraşmaktadır.

Ancak postmodern Batı uygarlığına karşı savaşmak için Batı'da da pek çok müttefikimiz var çünkü Batılı insanların tamamı küreselleşme liberal seçkinlerin sapkın ve hastalıklı değerlerinden oluşan liberal ideolojiyi benimsemiyor. Bu seçkin sınıfa karşı ayaklanmalar var, halkçılık (popülizm) yükseliyor, devrimci halkçı hareketler büyüyor. Trump'ın kendisi, Amerikan toplumunda büyüyen bu küreselleşme karşıtı eğilimlerin belirtisidir.

Çağdaş Batı uygarlığının kökleri konusunda derinlemesine bir tahlil yapmamız gerekiyor. Medeniyetin şu anki aşamasının eleştirel yapıbozumu (yapısökümü/deconstruction), bizi ihtiyacımız olan net sonuçlara ulaştıracaktır. Söz konusu yapıbozumu, Batı uygarlığının topyekûn yıkımı anlamına gelmez, Batı'nın evrenselci iddialarının gerçeğe uygun bir seviyeye inmesi ve doğal tarihsel sınırları içinde kalması anlamına gelir. Batı'yı kendi doğal sınırlarına geri çekmemiz gerekir. Batı, insanlığın birçok bölgesinden yalnızca bir tanesidir; insanlığın bir "ilinden" öteye geçmez.

Geriye kalanlar, Batı dışındaki bölgelere yani insanlığın diğer "illerine" özgü çoklu kimlikleri savunmalı ve diriltmelidir. Soros'un liberal insan hakları eylemcilerinin ya da renkli devrim destekçilerinin veya internetteki bazı linç kültürü eylemcilerinin bize karşı çıkacaklarına aldırmandan kendi geleneklerimizi –İslami gelenekleri, Çin geleneklerini, Rus geleneklerini, Hristiyan geleneklerini– yeniden kurmalı ve geliştirmeliyiz. Görüşleri yalnızca kendi etki alanlarında bir şey ifade edebilir, sadece Batı'nın içinde, onun dışında kimsenin umurunda değil.

Batılı liberaller kendi toplumlarını yargılama konusunda özgürler, biz kendi toplumumuzu yargılarız. Dünyanın geri kalanı artık son çatışmaya hazır olmalı. Ancak Huntington'a karşı yürütülecek bu çatışma, uygarlıklar arasında olmayacak. Tarihsel ve coğrafi anlamda sınırları olan kendi değerlerini, temellerini ve ilkelerini evrensel bir değermiş gibi –birden fazla uygarlıktan oluşan– dünyaya dayatmaya devam eden medeniyete karşı olacaktır.

Batılı liberal küreselleşmenin yayılmasına bir son vermeli ve Batı'yı kendi doğal alanına çekmeliyiz. Ardından Rönesans(yeniden doğuş) görevimize başlamalıyız yani yeniden kurma ve kaderimizi yeniden çizme görevine. Ve bu Rönesans sayesinde, yeniden doğan medeniyetler arasındaki çelişkileri azaltabiliriz. İlişkiler, karşılıklı konuşma, işbirliği ve karşılıklı tanıma temelinde geliştirilebilir ve zenginleştirilebilir. İlle çelişki olması gerekmez. Kaçınılmaz olan tek bir gerçek medeniyetler çatışması var, o da insanlık ile bu saldırgan, şu anda liberal ama her zaman ırkçı olan Batı arasındaki çelişkidir.

Fikret Akfırat: *Zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederiz Dr. Dugin. Eklemek istediğiniz başka bir konu var mı?*

Alexander Dugin: Eklemek istediğim herhangi bir şey yok. İlginiz için teşekkür ederim. 🌸